

Ο λύκος του δυο χιλιάδες

Δυο κτηνοτρόφοι χτύπησαν ένα λύκο και τον περιέφεραν στο χωριό θριαμβευτικά, πριν πεθάνει, μπροστά στις κάμερες της τηλεόρασης.

Πώς να ξεχάσω το κεφάλι
το χρώμα του μελιού στα μάτια
του λύκου αυτού του πεινασμένου;
Δεν αλυχτά και δεν ουρλιάζει
μόνο την κάμερα κοιτάζει,
την κάμερα που δεν την ξέρει,
δεν είναι η κάμερα στους νόμους
της άγριας ζωής στη Γη μας.

Το χτυπημένο του κεφάλι
ξέρει πως πρέπει να πληρώσει.
Αν δεν υπήρχαν τόσοι σκύλοι
κι οι κτηνοτρόφοι με τα ξύλα
ζημιά μεγάλη θα 'χε κάνει.
Έχασε, πρέπει να πεθάνει
το λένε καθαρά οι νόμοι
της άγριας ζωής στη Γη μας.

Είναι καλύτερα στο δάσος
να κυνηγά λαγούς κι ελάφια,
δεν θέλει στο χωριό να μπαίνει
δεν είναι σαν τις αλεπούδες
μα δεν υπάρχουν πια τα δάση,
που ξέραμε, ούτε τα ελάφια,
δεν τους προσέχουμε τους νόμους
της άγριας ζωής στη Γη μας.

Ένας κρατά την αλυσίδα
τεντώνουν την ουρά του λύκου
και περιφέρουν το τομάρι
για να το δείξουν με καμάρι.
Δεν δείχνει εκδίκηση ούτε έχθρα
μόνο γαλήνη δείχνει ο λύκος
περήφανος, ξέρει τους νόμους
της αγριας ζωής στη Γη μας.

Πάντα οι άνθρωποι για τους λύκους
ήτανε λύκοι. Κι όχι σπάνια
λύκοι ήταν και για τους ανθρώπους.
Τώρα στην εποχή της τρέλλας
άλλοι τους λύκους αγαπάνε
άλλοι με ξύλα τους χτυπάνε
ώσπου να μάθουμε τους νόμους
της άγριας ζωής στη Γη μας.